

ELŐFIZETÉSI FELTÉTELEK.

HÁZHOZ KÜLDVE:

Égész évre 5 frt — kr
Félévre . . . 2 frt 50 kr
Hivatalok, községek, köz-
ségi jegyzők és tanítók
részére egész évre 3 frt.

Az előfizetések
postautalvánnyal
eszközlelők.

Egyes számok 10 kr-ával
kaphatók a kiadóhiva-
talban.

GÖMÖR

TÁRSADALMI, SZÉPIRODALMI ÉS VEGYES TARTALMU HETILAP.

HIRDETÉSEK.

Háromhasábos petít-sor
egyszeri közléseért 7 kr
kétszeriért 6 kr., több-
szoriért 5 kr. fizetendő.
Béltudj minden egyes
beiktatásért 30 kr

A NYILTTÉRREN:

minden 3-hasábos gar-
mond sor díja 15 kr.
Hirdetőirodák, előfizetők
vagy gyökori hirdetők
tetemes díjkezdvezmény-
ben részesülnek

A kéziratok a szerkesztőséghez (Kossuth-utca
8. sz.) küldendők — Kéziratok vissza nem adatnak.
Fetelés szerkesztő: SZELESS ÖDÖN.

Megjelenik hetenkint egyszer,
— VASÁRNAP. —

A hirdetések, előfizetések, reklamációk,
a kiadóhivatalba (Kossuth-utca 7. sz.) intézendők.
Laptulajdonos: DRASKÓCZY LÁSZLÓ.

Lapunk számára hirdetéseket elfogad a Reuter ügynökség és a Magy. Távir. Iroda hirdetési irodája. Budapest, Granátos-u. 1.

A munkások érdekében.

Semmi újat nem mondunk vele, ha azt állítjuk, hogy nálunk az Amerikába való kivándorlás napról-napra szélesebb körben terjed.

Kalifornia mesés gazdagságu kincses bányái ki vannak aknázva — s mégis néptünk — ma már a vagyonosabb vidékről is, mint egy Eldorádót emlegeti Amerikát; kicsiny vagyonkáját pénzzé teszi, vagy kölcsön vesz rá, hogy uti költséggel ellátva tele remény-nyel evezhessen a — boldog Amerika felé.

És be ke kell vallanunk, hogy a kivándorlás a kivándoroltra egyes esetekben anyagi haszonnal jár.

Adóságait kifizeti s vagyont szerezve jön vissza ismét a hazába.

Természetesen igaz az is, hogy a kép nem mindig ily fényes, mert legtöbb esetben nyomor, küzdés és a kétségbeesés reménytelensége fogadja a parton a vándort és kíséri vissza, ha ugyan visszajöhet, hogy atyai földben pihenhesse örök álmát.

De hát nem célunk ma a kivándorlásról, vagy annak jó, avagy árnyoldalairól beszélni, hanem rá akarunk mutatni azon eszközökre és módokra, melyek a mint szükségtelemmé tesz is egyrészt azt, hogy a távol tengeren túl keresse a munkás a megélhetés eszközeit, addig másrészt biztosítanak a hazának a munkáskezet s nem fejtik szét az együttélő családokat.

És melyek volnának azok az eszközök

és módok? Nézetünk szerint a folytonos, meg nem szünő munka.

A folytonos, meg nem szünő munkának szükségét hangoztattuk, mikor lapunk múlt év 32-ik számában a „Munkások jövője” című cikkünkben örömmel üdvözöltük a „Magyar mezőgazdák szövetségének” azon nemes intencióját, hogy a földmiveléssel foglalkozó munkás-népnek munkát adjon nyáron, közvetítse a munkáskezet azon vidékről, hol munkát nem talál oda, hol azt hasznosan értékesítheti.

Ugyanezt czélozta 34-ik számunkban a „Földmivesek téli munkája” című cikkünk is, mely a házi ipar fejlesztése által kívánta foglalkoztatni a munkáskezet, s így biztosítani a munkásnak a megélhetést.

Ma a nélkül, hogy e két módozat megvalósításáról lemondanánk egy újabb munkára, egy újabb jövedelmi forrásra kívánjuk felhívni azok figyelmét, kik mint számottevő körök, vagy egyenesen, mint hatósági közegek első sorban vannak hivatva a célirányosnak mutakozó tervezetek megvalósítására.

Ez újabb munka, ez újabb jövedelmi forrás az „okszéri gyümölcstermelés”.

Kecskemét városa tisztán gyümölcsből 70 ezer forint átlag évi jövedelmet biztosít magának a gyümölcstermelésből; a múlt év gazdag szilva és almatermése a gyümölcsészettel való mostani nem törődöség mellett is szép hasznot hozott azoknak, kik igrigalomból megtürték kertjeikben, vagy házaik előtt a gyümölcsfát.

Az okszerű gyümölcsezés sok munkáskezet foglalkoztathat, és a „sok munkáskezetnek áldott lesz a munkája.”

Minden egyes községnek van iparkertje és ma — fájdalom — a legtöbbön gyümölcsfa csemete helyett dudva terem, sőt olyan is van, melyet ez időszertint vályogvetőnek használnak.

Pedig hát a gyümölcstermelés előrevivő faktoraik között helyet kellene foglalniok az iskola tulajdonát képező iparkerteknek s azért kötelességünknek tartjuk ezekre felhívni az illetékes hatósági közegek figyelmét.

Lépéseket tesz e téren a miniszterium is, midőn ezen nagyfontosságú dolog, a gyümölcstermelés minél szélesebb körben való elterjesztése szempontjából a „Gyümölcserkértben” című szaklap járatását quasi kötelezővé kívánja tenni minden községre.

Pár évi munka után a gyümölcstermelés oly iparágá válhatnék, mely milliókat hozhatna az országnak, mely hatalmas tényezőként szerepelhetne az anyagi boldogulás, a vagyonosodás terén.

Mi megpendítettük ez eszmét, mint olyat, melynek megvalósulását okvetlen szükségesnek látjuk, s mely a földmivesek nyári és téli munkája mellett, mint jól jövedelmező öszzi munka foglalhatná el az őt megillető helyet; — mi felvetettük az eszmét — kivitelét az illetékes körökre, első sorban a hatósági közegekre bizzuk.

ARCZA

AZ ÉN KIRÁLYNÖM.

Az én királynöm a trónon nem ül,
Nem is biborszinű a széke.
Fejét nem rázza meg hitetlenül
Királynökként haragban égve,
Törvényt, hogy alkot, arra sincs remény,
Hű szolgálhad körülte nincsen,
Mivel az én királyi nöm szegény,
Szegény, de nekem drága kincsem.

Királynő vagy, s én rabszolgád vagyok.
Parancsolóm vagy és királyom.
Hév napsugár vagy, a mely már ragyog,
Oltár, hol üdvömet találok.
Térden imádlak és határtalan
Szerelmi tűz viharzik érted
Szivemben és e láng miattad van,
Ki életutamat kimérted.

Midőn a szép nap arcza megjelen,
S fénylő sugarát kibontja:
Ép ugy mosolyg a nyári reggelen,
Mint e szemek hő villanatja.
Korlátlanul uralkodik ma is
Selyem pilláival felettem.
Szemben vele szivemre nincs paizs,
Szemének rabszolgája lettem.

Hát még az ajk, az arcz mi isteni?!
De mit beszélek én tovább még?!
Akkor le tudnám őt lefesteni,
Ha napfényből lenne a festék.
Fenséges ő, miként a felkelő
Nap. S mégsem ül királyi széken,
De mégis, mégis trónon székel ő:
Királyi széke, trónja — szivem.

Juhász László.

ÉN, TE, Ő.

Vastag hólepel borította a földet, mikor abba a kis világba először beléptem. Kicsinyke kis kör volt, barátságos és én mégis idegenül hidegen éreztem magamat, mintha az a jégkéreg, mely a kis patak medrét fedezte, be akarta volna fedezni híven érzelmeinket is, mintha a termeknek hideg lehellete fagyasztó, dermesztő hatása meg akarta volna bénítani annak a kis világnak benső, családias melegét is.

De lassanként olvadt a hólepel, megszabadult bilincseitől a kis patak, zöldülni kezdett a berek, illatos virágok, csattogó madárdal váltották fel a természet néma hidegségét, — s az én idegenkedő szivem hidegsége is felolvadt annak a kis világnak melegében, melynek nemsokára középpontjára jutottam.

Középpontjára, mert a kis világ közepén, egy még kissebb világ keletkezett, egy kissebb,

egy sokkal kedvesebb kis világ, melynek csak három tagja lett: Én, Te, Ő.

És e kis világ, e kis kör, volt életem legszébb, legboldogabb világa.

Órákat, napokat töltöttünk együtt. Én, Te, Ő. Az ódon kastély düledező falai melletti kert zöld lombsátor, a mosolygó gyümölcsessel gazdag fák, mennyi, boldog perczről beszélhetnének.

Vidám, gondtalan kedély volt az uralkodó, ez kísérté naponta megújuló összefüveteleinket és kísért a sziklás bércekre, a lombkoszoruzta erdőre, hova olykor-olykor a kisvilág kirándult: Én, Te, Ő.

De mint az idő, szédítő gyorsasággal rohantak el a boldog perczek, nem hagyva mást hátra emléknél s mire elhullott a zöldelő fa lombja, elszáradt a nyíló virág kelyhe: eljött az ősz haragos szelével, hogy elsöpörje a kis világ idilljét.

Eljött és elsöpört engem.

A kis világból megmaradt ott a Te, és Ő, én pedig az elsöpört, magammal hozám az emléket, szivembe zárva azt a kis világot melynek középpontja Te lettél.

Ott maradtál Te és Ő, itt meg vagyunk a Te eszményed és Én.

Kubinyi Géza.

Jolsva r. t. város közgyűlése f. hó 11-én Basilidesz Gusztáv polgármester indítványára Kubinyi Gézát díszpolgárává választotta egyhangulag. Ehez a választáshoz indokolás úgyszólván nem is kell, ott vannak az indokok az ő tetterős életében, melynek törekvése nemcsak Jolsva városa, a jolsvai kerület, hanem megyéje és annak révén hazája javát ambitionálja. És az eszközök, melyekkel ezt teszi, nem diszes szavak, hanem maradandó emlékek, melyek mint a murányvölgyi vasut, s más tervbe vett és megvalósítandó vasutak nemcsak a jelenben de sok nemzedéken át fogja hirdetni, hogy mikép lehetettek által a férfi igazi polgár, és a polgár a polgárok disze.

Üdvözljük az új díszpolgárt!

A kereskedelmi testület közgyűlése.

1893. év. február hó 12-ike a kereskedelmi testület életében bizonyára forduló pontot képez. Enapon d. u. tartotta hosszú idők után ismét közgyűlést, melyen hozott határozatok mind, az egyesületek az eddigénél még élénkebb tevékenységhez hivatva a reménysugarat megadni.

Jelenvoltak: Tibély Zsigmond, Baksa József, Löfkovics Lipót, Benyo Béla, Weisz Károly, Gellmann Sámuel, Diekmann Ignác, Reisz József, Soós Gyula, Haas Salamon, Kohon Adolf, Hoselitz Sámuel, Lovniczky József.

Az elnöki tisztet Tibély Zsigmond vitte. Mint első tárgy a testületi jegyzői tisztebetöltése volt kitérve.

Egyhangulag Szeless Ödön választotta meg. Megjelenése után az elnök üdvözölte, a mire az újonnan megválasztott jegyző következőkben válaszolt:

Mélyen tisztelt uraim!

Vajon mivel kezdhethem meg működésemet, ha nem azzal, hogy a legmelegebb szívvel mondjak köszönetet szives bizalmukért, mely engem az önök körébe vezet, s ezzel lehetővé teszi, hogy közelebbről is érdeklődhessen azon érdekek iránt, melyeket kiváló figyelemmel kísérve, kiváló melegséggel ápoltam eddig is szerény körömben s azon sajtóban, a melynek élén állani szerencsés vagyok.

A nagy Széchenyi kimondotta a korszakalkotó szavakat: Magyarország nem volt, hanem lesz! s hazánk azóta az ő eszméinek világában serényen dolgozott mindig, hogy a kimondott nagy szónak megfeleljen.

Óriási volt a rettenetes mályság és meredély, mely a régi patriarchalis viszonyok és a nyugateurópai haladás két partja között tántorgott, — azonban a lankadatlan buzgalom, mely nemcsak a közművelődés, de nem csekélyebb erővel a közgazdaság terén is érvényesült mindenütt a hazában: áthidalta azt az óriási nagy űrt.

Uraim! Erre a munkára büszkén tekinthet minden iparos, de főképp minden kereskedő, mert ott kezdődik az érték, a hol a kereskedelem.

A kereskedői osztály — uraim — bírja azt a varázshatalmat, mely a semmiből valamit terem. Hiába vannak meg a kereskedelmi eszközök, az utak, a vasutak, a közraktárak, — ha nincs egy hatalmas osztály, mely a holt keretnek életet adjon. Ha volt Magyarországnak egy óriási csapása, egy bizonyára az volt, hogy a középkori felfogás e téren legtovább fentartotta magát, s a kereskedői életpályát figyelembe nem vette.

S akik azt a maga értékében tán a viszonyok által kényszerítve keresték, a nyomukban járó siker adta meg az elégtételt.

S ez az elégtétel nem volt minden erkölcsi haszon nélkül, mert új és új elemeket csábitott a kereskedelmi térre.

Uraim! A magyar kereskedelmi osztály és vele a magyar kereskedelem a megerősödés útján van.

Az utóbbiban a kormány és törvényhozás, az elsöben a társadalom adta a döntő alkotó erőt.

Igen — uraim — a társadalmi erőben keresni a boldogulás első alapját, csak ez lehet a siker biztosítéka.

Önök is — uraim — végzik a társadalmi munkát, és engedjék meg, hogy kifejezzem azt, mit gondolok én e téren teendőnek.

Az első, mely minden működésünket kell, hogy mintegy megaranyozza: a nemzeti eszme.

Ha valahol, úgy a kereskedelem ellen hallunk panaszokat országosan, hogy nem eléggé nemzeti és hajlik a cosmopolitismus felé s hogy nem tud kibontakozni az elnémetesedtség színezetéből.

Lehet, hogy a feljajdulásokban van igazság, de tény az is, hogy az általános jóakarát meg van.

Szerintem Magyarország kereskedelmi osztálya hazájának ezredéves fennállását legméltóbban akként fogja megünnepelni, hogy a kereskedelem nemcsak Magyarországot, hanem igazán magyar lesz. Es az első, mit e téren megtenünk kell, hogy az internacionális forgalom mellett legalább a belföldi forgalomban a üzlet nyelv a magyar legyen.

Ez érvényesüljön az üzletben, a levelezésben és mindenütt. A magyar szellem abban is kifejezésre juthat, ha a kereskedő, ki a szükségletét ott szerzi be, ahol akarja, előnyt nyújt a magyar termelőnek. Igen uraim! mert önköztől is függ, hogy a magyar ipar lábra állhasson.

A második mire nagy gondot fordítandónak tartok, a kereskedelmi osztály intelligenciája.

Ismerve van azon buzgalom, melyet önök uraim a testület keretében erkölcsileg kifejtettek, ismervé van az az áldozatkészség, melyet a kereskedelmi iskolák és egyéb célok támogatásában érvényesítenek. És ha valahol, úgy e téren minden buzgalom mindig alatta fog állani az elégségesnek, mert nincs olyan nagy buzgalom, melyre szükség ne volna.

Nincs uraim! Mert az intelligencia telje adhatja meg egyedül a kereskedőknek a siker utlevélét, a társadalmi téren azt az előkelő helyet, melyet önök is, s minden józan ember vindikál.

Az ifjúság a jövő reménye, s azért a kereskedelmi iskolák legmelegebb támogatása, a legöntudatosabb munka.

Szerintem azonban nemcsak a még zsenge koru ifjakra, a tanoncokra fordítandó gond, hanem az iskolából kikerült kereskedő segédekre.

Az ő iskolájuk az életiskolája, az ő vezéreik csak önök lehetnek uraim.

Azért én már most is jelezni bátorkodom, hogy szükségesnek tartom, miszerint a kereskedő segédek az alapszabály-változtatás mellett mint kütagok a testületbe felvétessenek, hogy az az erkölcsi befolyás, melyet önök hivatva vannak segédeikre gyakorolni, minél teljesebb legyen.

Ez emelni fogja a segéd öntudatát, az emelkedett öntudat viszont az ambíciót és ha sikerülni fog e kütagokat egy önképző körben egyesíteni, úgy ez a culturalis haladás terén hálás gyümölcsöket fog teremni mindenkép.

De mélyen tisztelt uraim! a már jelzett célok mellett állanak végre a speczialis kereskedelmi érdekek.

A vidékek szerinti kereskedelmi érdekekből állítatik mindig össze az általános országos kereskedelmi érdek, s úgy ezek, mint a speczialis helyi érdekek eléréséhez erő és hatalom kell.

Uraim! én azt hiszem bámi erős is legyen az egyes, be fogja látni, hogy a legüzbő cél oly természetű, melyhez az egyes gyenge.

Eszményem az erők egyesítése. És e téren a legliberalizmusabb felfogást tartom szükségesnek, hogy e szövetkezés sikerüljön, abban erő és hatalom érvényesüljön.

És a liberalis felfogást én abban látom kifejezve, ha a kereskedelmi testületet a kereskedőkből alkotják meg és a kereskedő szó értelmezésében nem a nyílt boltot tartókat vesszük egyedül irányadónak, hanem mindazokat, kik bármiként értékeket forgalomba hoznak és közs törvényszerinti felfogással kereskedőknek nevezhetők.

Minél többen vagyunk, annál erősebbek vagyunk!

Uraim! Nagyjában elmondottam azt, amit a kereskedelmi testülethez első sorban fűzök, s ha tudom azt, hogy önök uraim ugyanezen célokért szintén lelkesednek, úgy bizalomteljes megválasztásomat csak örömteljes köszönettel vehetem.

A szívélyes éljenzéssel fogadott beszédet, mint legközelebbi tárgy a tisztújítás követte.

Megválasztottak: elnöknek Tibély Zsigmond, alelnöknek Baksa József, pénztárnoknak Braun Zsigmond és jegyzőnek Szeless Ödön.

A választmányba: Löfkovics Lipót, Gellmann Sámuel, Soós Gyula, Weisz Károly, Benyo Béla és Diekmann Ignác választottak be.

Löfkovics Lipót ezután felveti a tanoncok, illetve szülők által fizetendő tanítási díjakat. Kéri, hogy a tanítási díjak behajtását eszközölje maga a testület közvetlenül a tanoncokért fizetni köteles egyéneknek. Indítványozza egyúttal, hogy mondja ki az egyesület, miszerint a kereskedők tanoncokat csak úgy fogadhatnak fel, ha a belépésnél azonnal az első fél-évi tanítási díjat lefizetik s ez a körülmény a testületnél bejelentetik.

Baksa József ezt el nem fogadhatónak tartja, mert szerinte az egyesület csakis a főnökét veheti figyelembe, mivel szemben egyedül léphet fel követeléssel. A főnöknek módjában áll hatósági uton minden követelését a tanonczért behajtani, a kinek pedig e téren panasza van, forduljon a testülethez. Különben úgy találja, hogy az indítvány egy része az alapszabályokat is érinti.

A felvetett tárgy széleskörben talált megvitatásra, hozzászólottak Tibély, Benyo, Soós, Braun, Lovniczky.

Szeless Ödön a következő határozatot indítványozza: a testület kimondja, hogy úgy az alapszabályok, mint észszerűség követelménye, hogy a tanítási díjak a testület részéről a főnökön hajtassanak be, de viszont bármely esetben talál e főnök panasza okot a tanítási díjaknak az ő érdekében való behajtása tekintetében, minden sérelem esetében a testület megkeresni kész e hatóságot, hogy a lehető legerélyesebben járjon el a főnökök érdekében.

Következett a testület pénzügye.

Elnök előterjeszti, hogy a tagsági díjak vagy négy év óta nem hajtattak be és felteszi a kérdést, kívánja-e az összes hátralékok behajtását?

Baksa József az erélyes behajtás mellett nyilatkozik, mit az összes jelenlevők élénk tetszéssel fogadtak.

Egyúttal, hogy az egyesületnek minél nagyobb keret adassék, határozatba ment, hogy egy aláírási iv időről-időre a testület összes tagjainak kiadatik taggyűjtés végett.

Hogy pedig az egyesület működése minél szélesebb és nagyobb körben újabb célokra is kiterjedjen, több oldalról javasoltatik az alapszabályok revidisója.

Jegyző javasolja, hogy küldessék ki egy bizottság, mely jelentését a revidisórol a választmányok tartozik megtenni.

A bizottság elnökül Baksa József, jegyzőül Szeless Ödön, tagjaiul Stech Kálmán, Engel Adolf, Haas Salamon, Lovniczky József választottak meg.

Ezután elnök előterjeszti Kubinyi Aladár kir. törvényszéki elnök egy átiratát, melyben tudomásra hozatik, hogy a törvényszéknél működő két kereskedelmi ülnök kevés, azért válasszon a testület egy-két ülnököt s tegyen erről jelentést.

A közbizalom Engel Adolfot jelölte, s egyhangulag meg is választott harmadik ülnöknek.

Elnök ezután jelenti, hogy országos törvény folytán egy betegsegélyző egyesület lép életbe, melybe a kereskedő segédek is tartoznak belépni.

Hei 6 kr. befizetése mellett a beteg kereskedő segéd ingyen ápolásban részesül az utolsó osztályban. De a testület által tett 2000 frtos alapítvány fejében a helybeli kereskedő segédek a megyei közkórházban első osztályu ápolásban részesültek eddig. Ezen kedvezménynek az új szabályzat mellett is fenntartása érdekében felhatalmazást kér, hogy az alispánnal érintkezésbe tessese magát.

Felhatalmazatik és utasittatik elnök előterjesztés értelmében eljárni.

Elnök felhatalmazást kér, hogy az átutazó munkaképtelen segédeknek, ha igazolási irataik rendben találhatnák 50 kr. segélyt adhasson, illetve a pénztárból kiutalványozhasson.

Baksa József egy frtot ajánl elfogadásra.

Hosszabb vita után a segély a viszonyok szerint elnök belátására hagyva 50 krtól 1 forintig állapított meg.

Elnök jelentést tesz a vásárügy tekintetében kifejtett aktióról, melynek eredménye, hogy e miniszteriumig felvitte ügy kedvező elintézését nem nyert, nem sikerülvén a vasárnapi vásár-gyülekezés (elővásár) részére a boltok nyitvatartását s a munkaszünet alóli kivételt kieszközölni.

Tudomásul vétetvén a felmerült költségek megszavaztatnak.

Ezek után más tárgy nem lévén, a 3 órán át tartott gyűlést elnök élénk éljenzés közt bezárja.

Tanító-gyűlés.

A gömörmezei ált. tanító-egylet központi választmánya f. hó 15-én évi gyűlést tartott, a közs. fiúiskolában: Jelen voltak: Törköly József elnök, Czikora István főjegyző, Paal Gyula aljegyző, Wagensommer János pénztáros, Nagy Zoltán könyvtáros, Csizy Miklós, Füzessy Márton, Járossy Endre, Hannák Manó, Bodor László, Szölössy István, Simkó Endre vál. tagok.

Törköly József elnök mintán üdvözli a tagokat 1/4 10 órák a gyűlést megnyitotta. Aztán megemlékezett Wittchen Aurel egyleti tag elhunytáról, kinek sírjára az egylet nevében koszorút helyezett.

Aztán az egylet pénztárosa: Wagensommer János ur a tagsági díjhátralékok behajtása ügyében tett eljárásról tett jelentést, mit a közp. választmány helyeslő tudomásul vett.

Nagy Z. ur a könyvtárra vonatkozó jelentését adta elő, a mi szintén helyeslőleg vétetett tudomásul.

Tárgyalás alá került a magyar orsz. tan. orsz. bizottságának átirata a tanító fizetések tárgyában.

Törköly J. már egy kész, az orsz. gyűlés elé terjesztendő kérvényt terjeszt a választmányi ülés elé. Erre vonatkozólag a vál. határozza, hogy a fizetés rendezését tárgyzó kérvényt Törköly J. Czikora István, Wagensommer J. és Simkó E. által áttanulmányoztatván azt véglegesen megszerkesztésük, s az orszgyül. képviselő által az orszgyűlés elé terjesztésük.

Tárgyaltatott Szombathy László „Fegyelem a népiskolában“ című ped. értekezlete, melyet Csizy Pál bíralt. A munka és bírálatról való referens Kathona Géza volt, ki írásban küldötte be jelentését, melyet Bodor László olvasott fel.

Az előadó ajánlata folytán a vál. gyűlés a munkát kiválóan megdicséri, valamint a bírálatot is alaposágaért dicséretben részesíti.

Majd „Az erkölcsi nevelés alapja a rend és tisztaságnak“ című értekezésről szóló jelentés olvastatott fel Simkó Endre úr által, ki Fülep B. urat helyettesítette. A járáskör dicsérettel küldte be a munkát, mit a közp. választmány tudomásul vett, s a munkát irratárba helyezte.

A gyűlés végén a folyó ügyek s indítványok tárgyalattak.

A gyűlés 12 órákor fejeztetett be.

HIREK.

— **Thea-estély.** Az ifjúsági bál hagyomány szerint második nap, vagyis f. hó 12-én vasárnap este tea-estély alakjában folytatást nyert a Három-Róza nagytermében. A terem teljes díszben pompázott e napon is, az egész változás, hogy a terem fele terítve volt és csak a másik fele volt a tánc részére fentartva. A társaság, mely az előtte való estén a bálon volt, megjelent majdnem ismét teljes számban, kedélye még pompásabb volt, mint előző nap. A kép ismét új és festői volt, mert a bál toilletteket szebbnél-szebb estélyiek váltották fel. A tánc a reggeli órákig tartott s kiválóan hosszan és jókedvűen táncolták a csárdást. A „hogy volt“ óknak nem volt száma. A vacsora közben a kedélyesség a tetőpontra hágott s a terem a legjobb ízű kacsajóktól viszhangozott. A hölgyek közt ott láttuk: Hámos Lászlóné, Szentmiklóssy Istvánné, Ragályi Gyuláné, Lukács Gézáné, Hámos Zoltánné, Szakall Andrásné, Szentiványi Gézáné, Kubinyi Gézáné, Szakall Vinczéné, Horváth Lászlóné, Szelezky Dénesné, Bihary Lajosné, Forster Imréné, Laszkary Gyuláné, (Nógrádból), Szeredinszky Sándorné, Fáy Istvánné, Zhorzsky Ondiné, Török Évi, Marton Anna, Bihary Lujza, Bihary Iza, Desseffy Gizella, Kubinyi Szeréna, Laszkary Ilona, Forster Zsófia, Szelezky Jolán, Horváth Sárika néholgyeket.

— **Névestély.** Török B. álint vármegyének köztisztviselében és szeretetben álló árvaszéki elnöke f. hó 13-án Jánosiban ünnepelte névestéjét. A közélet tisztességes bajnokát rendkívül sokan siettek üdvözölni, úgy, hogy 13-án este fényes és előkelő társaság gyűlt össze vendégszerető házában. Török B. álné a szeretetre méltó háziasszony s Török Évike a kedves házi kisasszony mindent elkövettek, hogy a vendégsereg a lehető legjobban mulasson, mi annyival is könnyebben ment, mert az egész társaság az ifjúsági sikerült esték hatása alatt volt. Nem is hiányzott a tánc, a melyet fényes lakoma szakított csak meg. Diószeghy Zsigmond éltette a házi urat, Kubinyi Géza a háziasszonyt s a házi kisasszonyt. A lakománál jelen voltak: Kubinyi Gézáné, Szelezky Dénesné, Szakall Andrásné, Ragályi Gyuláné, Farkas Mathild, Kubinyi Szeréna, Szelezky Jolán, Fáy Barna, Ragályi Andor, Ragályi Gyula, Kubinyi Géza, Vályi

Kálmán, Szakall Vincze, Máriássy Gyula, Ragályi Géza, Diószeghy Zsigmond, Madarassy Zoltán, Koós Károly, Török Gyula, Szelezky Zoltán, Szelezky Árpád, Nagy Elemér, Szentiványi Géza, Ragályi István, Szakall Kálmán.

— **Áthelyezés.** Lapunk zártakor értesülünk, hogy Ledniczky Péter oszt.-mérnököt Hatvanba helyezték át. Igazán sajnáljuk a derék férfiú távozását.

— **Esküvő.** Diszes lakodalom folyt le f. hó 24-én a kislaludi paplakon. Bartók János reform. pap szép és szeretetreméltó leánya, Juliska és Osváth Bertalan szalóci ev. ref. lelkész esküdtek egymásnak örök hűséget. A szertartás déli 12 órákor folyt le, melyen az az eskető pap Nt. Nagy Pál esperes gyönyörű képekben gazdag beszédet intézett az ifjú párhoz, mely a résztvevő vendégeket mélyen meghatotta. Az esküvő után 40 terítékű asztal s kitűnő mulatság várt a vendégekre. Az új pár fél 5 órákor Szalócra utazott, hova a vendégek jó része követte. A mulatságnak csak másnap délben szakadt vége. Igazi boldogságot kívánunk a derék új párnak.

— **Tamásfalán** a helybeli kisdudóvoda községeinek fedezésére f. hó 12-én a községi előjáróság által rendezett táncmulatság a legnagyobb rendben ment végbe az összegyűlt fiatalok kedélyesen mulatott. Tiszta jóvedelem felülfizetésekkel együtt 10 frt 14 kr. volt. Felülfizettek: Máriássy László 3 frt 60 kr., Szakall András, Percz Gyula, Györffy Pál 60—60 kr., Kalas Márton 50 kr., Andrik János, Lipka Ferencz 20—20 kr. A felfizetők a jótékonyzél felségeléért fogadják halás köszönetünket.

— **Farsangi mulatság.** Az utolsó farsangot Tornallyán is megülték. Bált rendezett az oda való intelligens közönség, olyan mulatságot, mely eddigi jó hírnevének nem csak fentartója, hanem fokozója volt. Soha olyan jó kedvet fesztelen örömet! Illusztrálására nagyon jellemző a négyeseknek csak egyetlen uri hölgy lehetett nyugodt szemlélője, a többiek mind táncoltak. Annak az egynek is lett volna 10 táncosa, de páratlan lévén a hölgyek száma vis-á-vis-a nem akadt. A négyeseket 22 pár táncolta. A rendezők egyszersmind kitűnő vendéglátók voltak. A kik részt vettünk e szép mulatságon, mely a nappali órákba is benyúlt, örömmel gondolunk vissza reá! Üdvözlét a rendezőknek.

— **A rimaszombati izr. ifjúság** az izr. nőegyesület javára tegnap f. hó 18-án sikerült tea-estélyt rendezett. Szép és díszes közönség látogatta meg, mely a legjobb kedélyvel mulatott a reggeli órákig. — A részletes tudósítást lapunk jövő számában fogjuk hozni.

— **Gyász eset.** Mély családi gyász érte megynék volt főispánját Fáy Gusztávot, a rimaszombati kerület volt képviselőjét: Fáy Lászlót, és a kerület jelenlegi képviselőjét Fáy Gyulát s széleskörű rokonságukat. A szeretett gyermeket, jó testvért, hű rokont Fáy Rózát veszítették el f. hó 14-én, őt, ki családjának magas gondolkodású művelt szelleme, nemes szíve, és áldást terjesztő tevékenysége által büszkesége volt. A csapás, mely őket érte, részvétele ébresztett az egész megyében, a társadalom minden rétegében. A nyustyai köznép pedig a jótékony-ság angvalát gyászolja az elhunytban. A megboldogultnak hűlt tetemei a részvét oly impozáns nyilatkozásával tettek örök nyugalomra, hogy annak megnyilatkozása enyhíthette a gyászolóok fájdalmát a temetésen, mely Nyustyán ment végbe f. hó 16-án az ősi kastélyból, ott volt Gömörmeze és Rimaszombat hivatalos és nem hivatalos közönségének virága, élén Hámos László főispánnal. Ott volt Nyustya köznépe is, hogy utolsó útjára kísérvé jövevényét. Az egyházi szertartást Terhes Pál végezte, ki szívhez szóló, magas röptű beszédben emlékezett meg az elhunytól s vigasztalta a gyászolókat. És midőn azon paszuszhoz ért, melyben az elhunytól élénk színekben, mint a köznép segítő, védő, pártfogoló, biztató jótékony védangyaláról emlékezett meg, a nagy számban ott volt köznép, korusban zokogott. A gyásztól sújtottakat vigasztalja a szeretettel teli általános részvét, a megboldogult porain lengjen a béke isteni áldása. — A család által kitűnő gyászjelentés következőképen szól: Fáy Gusztáv saját, valamint gyermekei: László, Béla és neje osdolai gróf Kúun Irma, Gyula, Ára és férje markus és batizfalusi Máriássy Andor, úgy unokái: Ella és Klementina, nemkülönbön számos rokonai nevében fájó szívvel jelenti szeretett leányának, illetve testvér-, sógornő-, nagynéné és rokonok fájó szívének, sőt 1893. február hó 14-én reggeli 5 órákor élte 46-ik évében hosszas szenvedés után tüdőlobban történt elhunytát. A boldogultnak hűlt tetemei f. évi február hó 16-án délután 3 órákor fognak az ev. ref. egyházi szertartás szerint a nyustyai családi sírboltba örök nyugalomra helyeztetni. Áldás és béke lengjen hamvai felett! Kelt Nyustyán, 1893. évi február hó 14-ik napján.

— **A pápa** ma tartandó jubileuma alkalmából tegnap este fél órai harangozás volt.

— **A helybeli főgymnázium önképző körének** tisztviselői s z e m é l y e s k é r d e s e k miatt beadták lemondásukat. Ezért egy új választás megejtése vált szükségessé. A tisztújító ülés f. hó 15-én tartott a kör választmányi tagjainak jelenlétében. Megválasztottak: Zachar Gusztáv, VIII. oszt. tan. (ifjúsági elnök), Róth Róbert VIII. oszt. tan. (titkár), Fazekas Ferenc VIII. oszt. tan. (pénztáros), Komlóssy Gyula VIII. oszt. tan. (főjegyző), Hubay Béla VII. oszt. tan. (aljegyző) és Vieszt Gusztáv VII. oszt. tan. (ellenőr). Főgymnáziumunk jelenleg működő önképzőkörében e l ő s z ő r történt meg az, hogy egy iskolai évben kétszer választottak tisztviselőt. Így a márczius 15-ikén tartandó nagy nemzeti ünnepélyen már az új tiszt-tikar fog szerepelni.

— **Losoncban** a 25-ik gyalogezred tisztikara a farsang utolsó estéjén sikerült álarozos jelmez-estélyt rendezett. Megemlítettük a sikert, mert az idej fényes eredményű jelmezestély után egy álarozos estély megtartását a jövő évi farsangban nálunk is sikerrel járónak tartjuk. A kép, melyet a mulatság nyújtott tarka változatával és sokféle ingerkedéseivel, valóban elragadó volt. Többen voltak ott a Nógráddal szomszédos vármegyéből is. Gömörből: öv. Guha Viktor és leánya Guha Berta, ki mint győzelmi istennő valóban győzött a sok szépség között; Szilárdy Béla, Max ezredorvos; és Széless Ödön, mint t. tüzér hadnagy voltak jelen. A mulatság nyomán már legközelebb párénekes hymen hirt fogunk közölhetni. A mulatság érdekes jelenete közé tartozott a hólapda dobálódzás. Persze a lapdák nem voltak hóból, hanem selyem-papírból, megtöltve papír-szeletekkel. Pár száz darabot hoztak be kosarakba, s megindult azután a dobálódzás. Alig lett valaki megdobjva, a lapda szétpukkadt, s száz és száz papír-szelettel halmozta el az illetőt. Tíz perc alatt a lég, s a padló egy újnyi magasságban telve volt papír szeletekkel. Képezhetni mennyi hecczel járt a dolog! A másik érdekes mulatság a levelezés volt egy szekrény útján. Vagy 600 levél került ki belőle, melyeket katonatisztek kézbesítettek a címzeteknek. Nem kevés volt érdekes a négyes hölgyválaszsal. Ezek, azt hiszem, nálunk is meg volnának honosíthatók.

— **Városunk újabb építkezései.** Örömmel értesülünk, hogy Rimaszombatan a tavasz eljöttével nagyobb szabású építkezések fognak megindulni. Az Andrássy-ut lesz a ha'adás tere. Valóban a szép, s élénk forgalmu utca megérdemli a legmelegebb felkarolást. Ugy halljuk, hogy Pitta Lipó, Varga Lajos, Kohn Albert, Andrássy-uton Liptay László a János-utcán, Hollóssy József pedig a Kossuth-utcán készülnek nagyobb szabású lakóházakat építeni. Példájuk bizonyára másokat is hasonló eljárásra fog ösztökélni, s ez uton talán mégis sikerülni fog kibontakozni a lakás miseriákból.

— **Egy tréfa következménye.** Szent-Simonyban ez év január 9-én Balyi András egy hógolyóval megdobta Varga Lajost, kit a golyó bal szemén talált s a szem ennek következtében ellobosodott és az orvosi vélemény szerint nem lehetett, hogy nála állandó látási zavarok fognak bekövetkezni. A szerencsétlen különben is sike néma ember nevében, atyja jelentette fel az esetet a rimaszécsi kir. járásbírósnak.

— **Esküvő helyett a börtönbe.** Hát ugy történt az eset, hogy Szabó Károly karancslapujtói illetőségű kovácslegény a pörölyt nagyon nehéznek találta, s ezért eljött lakni Rekenye-Ujlaluba és ott szatócsboltot nyitott. A múlt év őszén azután megismerkedett egy özvegy asszennnyal, az ismerettségnak az lett a következménye, hogy rövid időn már vőlegény és menyasszony voltak és az esküvő f. hó 14-ére kitűzött. Természetes, hogy ily körülmények között a szép özvegy hozománya a Szabó Károly lakására szállított. Amde beült a krach. Szabó uram a múlt őszön egy 75 frtos váltót nyújtott be a rozsnói takarékpénztárhoz, melyre — tévedésből — más nevet is reá irta, majd még három darab egyenként 150—150 frtos váltót nyújtott be, melyre — szintén tévedésből — mások neveit irta, s bár a három elsőre a pénzt szó nélkül kikapta a takarékpénztárban, de az utolsónál rajtavesztett és így f. hó 12-én a rozsnói kir. járásbírósg fogházába került. Hogy lesz-e most már esküvő, vagy nem, azt nem tudjuk, de hisszük, hogy nem lesz.

— **Lövöldöző legény.** Nagy rémületet szerzett f. hó 12-én Velkenyén Molnár Mátyas 20 éves legény Töltött revolverrel járkált az utcán és a szembe jövőket lelővéssel fenyegette, sőt Jónás Barnabás és Tatarika Jánosra revolverét rá is sütötte, de szerencsére az nem sült el. A lövöldöző legényt a csendőrség letartóztatta és a rimaécsi kir. járásbírósgához kísérte be.

Meghívás.
A GÖMÖRMEGYEI
nép- és iparbank
részvényesei 1893. február hó
24-én 9 órakor a „Három Rózsa“
vendéglő nagytermében tartandó
rendes közgyűlésre
tisztelttel meghívotnak.

TÁRGYAK:

1. Igazgatóság és felügyelő-bizottság évi jelentése.
2. Mérleg jóváhagyása s ennek folytán az igazgatóság és felügyelő-bizottság felmentése.
3. Osztalék megállapítása.
4. Az igazgatóságban megüresedett helyek betöltése.
5. Felügyelő-bizottság és a napi biztosok választása.
6. Indítványok.

Rimaszombat, 1893. febr. 7.

Az igazgatóság.

A bikszögi határban fekvő 245. castralis hold erdőnek cserezésre

Tüzi- és műfának

használható összes

fa-állománya

eladó.

Bővebb felvilágosítást adhat felső-balogi lakos, községi bíró: Szabó István. 2-2

Eladó.

A Ferenczi-utca 3-ik száma alatt levő udvar örök áron

ELADÓ,

esetleg bérbe kiadó.

Értekezhetni lehet a tulajdonosnővel. n. 3-3 Stirban Erzsébet.

Juh-legelő.

Az aggteleki határban 300—400 darab juhnak való igen jó legelő ez évi márczius 1-től bérbe adandó. A legelő fele-része kitünő

UGAR

másik része nagyon jó

ritka cserjés.

A legelő szélén jó karban lévő akol és juhászház van.

Bővebb felvilágosítást ad Ragályi

Kálmán Aggteleken. 3-3

Férfi-szabó műterem.

REISZ JÓZSEF

RIMASZOMBATBAN.

Van szerencsém tisztelttel értesíteni a helybeli és vidéki n. é. közönséget, hogy a már legújabb divatnak megfelelő

FÉRFI-SZABÓ MŰTERMET

rendeztem be folyó hó 15-én.

A tavaszi idényre nagy bevásárlást tettem a legújabb és lelegegansabb hazai valódi angol és brüni gyapjú-kelmékben, raktáramban igen nagy választékban mindig található.

Szabászom, a ki évek óta a fővárosban és más nagyobb külföldi városokban a legelső üzletekben működött, előnyös, kitünő és finom izlésű elismert szabásznak bizonyult úgy, hogy bármelyik nagyvárosi férfi-szabóval versenyképes vagyok.

Felkérem a n. é. közönséget, hogy a közeledő tavaszra nálam ruháikat megrendeltetni sziveskedjenek, hogy már az előző próba-darabnál is olcsóságom és lelkiismeretes kiszolgálásom felől meggyőződni fognak, miért is kérem a nagyérdemű közönséget saját érdekükben becses figyelmükre méltatni. Férfi szabóságomra ajánlom és pártfogásukért esedezem.

Tisztelettel:

2-3

REISZ JÓZSEF.

LÖFKOVICS LIPÓT
ÁRUHÁZA RIMASZOMBAT.

Legnagyobb raktár férfi és női fehérneműekben
Férfi ingek gallérok manchetták férfi nyakkendők
Óriási raktár és meglepő olcsó árak női,
férfi és gyermekcipőkben

női és férfi kalapok

Női, leány és gyermek felöltők.
Női és leány kabátok.
Női és leány köpenyek.
Blouzok, kötények gyermekruhák.

Utazó bőröndök.
Táskák.
Szövött, kötött és rövidárúk
nagy választékban.

Mély tisztelettel

1-3

LÖFKOVICS LIPÓT.

A murányi h. é. vasut

részvénytársaság alakuló közgyűlése.

Már a múlt számban, február 5-én hoztuk a február 4-én Budapesten megtartott alakuló gyűlésről a távirati tudósítást.

Ezen nagyfontosságú tárgyról adjuk most a részletesebb tudósítást a gyűlés minden leib sebb mozzanatáról.

Jelenlevők:

	TÖRZSRÉSZVÉNY
1. Dr. Stetina József m. kir. kereskedelemügyi miniszteri titkár, az államkincstár képviselőjében	183,700 frt
2. Gömör és Kishont vármegye közönsége képviselőiben Hámos László főispán és Bornemisza László alispán	40,000 frt
3. Jolsva város képviselőiben Bazilidesz Gusztáv polgármester	30,000 frt
4. Nagy-Röcze város képviselőiben Stefancsik Károly polgármester	30,000 frt
5. Fülöp szász-koburg-gothai herceg murányvári uradalma képviselőiben Podhraczký András erdőigazgató és Mihalik Dezső uradalmi ügyész	90,000 frt
6. Heinzelmann féle vasgyár bányatársulat bejegyzett czég képviselőiben Heinzelmann Alfréd czégtag	90,000 frt
7. Kubinyi Géza engedélyes	18,200 frt
Összesen:	481,900 frt

ELSŐBBSEGI RÉSZVÉNY

8. Mandel Gyula	446,700 frt
9. Hoffmann Sándor	446,700 frt
10. Quittner Vilmos	446,600 frt
	1,340,000 frt
	481,900 frt
Összesen:	1,821,900 frt

névértékű részvény birtokával.

Kubinyi Géza engedélyes a gyűlékezett üdvözölvén, közgyűlési elnök választását indítványozza, minek folytán a közgyűlés elnökül Kubinyi Gézát közfelkiáltással megválasztotta.

Az ekként megválasztott elnök bejelenti, miszerint a kormány a közgyűlésen való képviseltségével az engedélyeshez intézett rendelettel a m. kir. kereskedelemügyi miniszterium titkárát dr. Stetina József urat bizta meg, ki a közgyűlésen megjelenvén, elnök által bemutatattatik.

Elnök ezután a jegyzőkönyv vezetésére dr. Erdős Zsigmond urat kéri fel, a jegyzőkönyv hitelesítésére pedig dr. Mandel Pál, és dr. Hajosi György urakat hozza javaslatba, kik a hitelesítéssel, elnök és jegyző mellett, megbizatnak.

Bemutatja elnök a „Budapesti Közlöny” számát, a „Rozsnyói Híradó” című lapot a „Gömör” című lapot, melyekben a mai napra kitűzött közgyűlés közhírre tétetett és jelenti, miszerint az iratoknál fekvő postavevények szerint a részvényesek egyenkint is külön levélben meghiva lettek.

Konstatálja elnök, miszerint 10 részvényes van jelen összesen 1,821,900 frt névértékű részvény birtokával, kik tehát a 1,881,000 forint alaptőkének 1/4 részénél jóval nagyobb hányadát képviselik és hogy a törzsrészvényeknek is jóval több, mint 30%-a részint az állam, részint törvényhatóság által törvényes módon vállalt kötelezettségek által fedezve van, minélfogva az alakuló közgyűlés ugy a keresk. törvény 155. §., mint az 1880. évi XXX. t.-cz. 13. §. és az 1888. évi IV. t.-cz. 9. §. értelmében határozatképes.

Ezekhez képest a kitűzött tárgysorozat rendén:

1. Engedélyes bemutatja a társaság tervezetét, mely tartalmazza egyszerűsített jelentését az alaptőke elhelyezéséről. Bemutatja továbbá a tervezetben említett engedélyokiratot az ugyanott említett 37551/92 számú miniszteri rendeletet 183,700 frt törzsrészvény fejében 212,800 frt hozzájárulásról, Gömör és Kishont vármegyének 1891. október 26-ik napján tartott bizottsági közgyűlésen 18577. szám alatt hozott határozatát 40,000 frt hozzájárulásról, az ezt helybenhagyó kormányrendeletet, Jolsva város által 1892. szeptember 13-án tartott képviselőtestületi közgyűlésen 66. szám alatt hozott határozatot 30,000 frt hozzájárulásáról, Nagy-Röcze város által 1892. ápril 21-én tartott képviselőtestületi közgyűlésen 68. szám alatt kelt határozatot 30,000 frt hozzájárulásról, Fülöp Szász-Coburg-Gothai herceg murányvári uradalma jegyzését 90,000 frtről, Heinzelmann-féle vasgyár bánya-

társulat-czég jegyzését 90,000 frtről, a Rima-murány-salgótarjáni vasút-részvénytársaság jegyzését 30,000 frtről, Mandel Gyula, Hoffmann Sándor és Quittner Vilmos jegyzését az egész 1,340,000 frt elsőbbségi részvénytőkéről és engedélyes saját jegyzését 18,200 frt törzsrészvényről. Ezen okmányok felmutatása után a közgyűlés elhatározta, miszerint engedélyes jelentését helybenhagyólag tudomásul veszi és a társaság tervezetét elfogadja. A felmutatott okiratokból egyszerűsített meggyőződést szerzett magának az alakuló közgyűlés arról, hogy az 1,881,000 frt pedig elsőbbségi részvényekben tekintettel az engedélyokirat 7. §-ának azon intézkedésére, hogy 20,100 frt névértékű törzsrészvény a tartalék-alaphoz csatolandó, immár jegyezve van, illetve, hogy a társaság alaptőkéje teljesen él van helyezve.

II. Az alapszabályok megállapítására nézve elnök bemutatja az alapszabályok tervezetét, melynek alapján az alapszabályok felolvasatván és megvitatatván, megbizatott a megválasztandó igazgatóság, hogy az alapszabályokat törvényes megerősítés végett a nagyméltóságú m. kir. kereskedelemügyi miniszteriumhoz bemutassa, meghatalmaztatván arra is, hogy a meny nyiben a fentiszelt miniszterium, vagy az illetékes bíróság az alapszabályokban változtatásokat tenne, újabb közgyűlés egybehívása nélkül e változtatásokat a társaság nevében elfogadja és az alapszabályokat ekként törvényes megerősítés végett újabban felterjesztesse.

Az alapszabályok 1. §-ához képest az 1892. évi december hó 25-én 88312. szám alatt kiadott engedélyokirathoz az engedélyes javára és illetve terhére eredményezhető összes jogok és kötelezettségek az alakítandó részvénytársaságra mennek át.

III. A társaság alakulása iránt a közgyűlés elnök által felhivatván, egyhangulag következőkép határozott: Az alakuló közgyűlés a napirend első pontjának tárgyalásánál meggyőződve arról, hogy az 541,000 frtban megállapított törzsrészvénytőkének 30%-át jóval meghaladó összege részint az állam, részint törvényhatóság által törvényes módon vállalt kötelezettség, részint pedig magánosok jegyzései által fedezve van és így a társaság az 1880. XXXI. t.-cz. 13. §-ában és illetve az 1888. IV. t.-cz. 9. §-ban megállapított szabály szerint megalkulhat, a „Murányválygyi helyi érdekű vasut részvénytársaság” megalakulását ezennel elhatározza és ehhez képest elnök a társaságot megalkulhat kimondja.

IV. Az engedélyokmány 11. §-a értelmében a vasut üzletének kezelése a m. kir. államvasutakra ruházatván át, a megválasztandó igazgatóság meghatalmaztatik, miszerint az üzemszerződést a m. kir. államvasutak igazgatóságával megkösse.

V. Elnök bemutatja az építendő vasutra nézve Mandel Gyula, Quittner Vilmos és Hoffmann Sándor urakkal kötött Budapesten, 1892. december 20-án kelt építési szerződést. A közgyűlés elhatározta, miszerint ezen építési szerződést egész terjedelmében, a kereskedelemügyi m. kir. miniszter ur által netalán elrendelendő módosítások fennmarásával, elfogadja, minden jogaival és terheivel együtt ezennel elvállalja, mégis azon hozzáadással, hogy azon kötelezettség mely engedélyest ezen szerződés 6., 9. és 20. §-aiból kifolyólag vállalkozókkal szemben arra nézve terheli, hogy szavatolja miszerint az 541,000 frtnyi törzsrészvénytőke készpénzben a társaság pénztárába a szerződés értelmében tényleg be fog folyni, ezental is egyedül engedélyest fogja terheln, a részvénytársaságot pedig nem terheli. Mely határozathoz ugy engedélyes alapító, mint a jelenlevő építési vállalkozók kifejezetten is hozzájárultak.

VI. Engedélyes felelőssége tárgyában határozattatik, miszerint engedélyes, mint alapító az 1875. XXXVII. t.-cz. 152. §-ában körülírt felelősség alól ezennel feloldattik.

VII. Következett ezután az igazgatóság és felügyelő-bizottság választása és közfelkiáltással egyhangulag három évi időtartamra megválasztattak: Hámos László, dr. Mandel Pál, Szontagh József, Gerenday László, dr. Hajosi György, dr. Okolicsányi Zoltán, Mandel Gyula, Hoffmann Sándor, Quittner Vilmos. Az alapszabályok 25. §-ának rendelkezésénél fogva pedig igazgatósági tagokul Gömör és Kishontvármegye közönsége részéről Bornemisza László, Nagy-Röcze város részéről Stefancsik Károly, Fülöp szász-koburg-gothai herceg murányvári uradalma részéről Mihalik Dezső, Heinzelmann-féle vasgyár bányatársulat részéről Heinzelmann Alfréd, a megjelent megbizatott által a közgyűlésen bejelentettek, míg ugyancsak az alapszabályok 25. §-ának rendelkezésénél fogva Kubinyi Géza engedélyes örökös tagja az igazgatóságnak. Az alapszabályok 31. §-a rendelkezésénél fogva a felügyelő-bizottságba egy évre közfelkiáltással

megválasztattak: Dr. Sthymmel Gyula, Just János és Faragó Ármán, Jolsva város részéről Bazilidesz Gusztáv, Fülöp szász-koburg-gothai herceg murányvári uradalma részéről Podhraczký András lettek felügyelő bizottsági tagokul bejelentve.

VIII. A Heinzelmann-féle vasgyár bánya-társulattal, továbbá Fülöp szász-koburg-gothai herceg murányvári uradalmával és végül a „Rima-murány-salgótarjáni vasút-részvénytársaság”-gal kötött és felmutatott szállítási díjszerződések elfogadtatván, a megválasztott igazgatóság azok kikiáltásával megbizatik.

IX. A nagyméltóságú m. kir. kereskedelemügyi miniszter urnak 1892. július 6-án 37551/922. szám alatt kelt rendeletével 50 éven át évenként 3200 frtban megállapított postakincstári hozzájárulás, valamint az ugyanazon miniszteri rendelettel 10 éven át évenként 20,000 frtban megállapított külön állami segély leszámolósa czéljából meghatalmaztatik a megválasztott igazgatóság miszerint az említett hozzájárulási összeget leszámíthatassa, a leszámítoló-intézetrel, vagy czéggel a leszámítolás feltételeit megállapíthatassa, ez iránt szerződést kössön, a hozzájárulási összeget átruházassa és a leszámítolási összeget felvehesse.

A leszámítolási ügyletnek a részvénytársaság nevében leendő keresztülvitelével Kubinyi Géza és dr. Mandel Pál igazgatósági tagok megbizatnak, ugyanök felhatalmaztatván arra, hogy a kötelezvényt, esetleg engedményt a kölcsönt nyújtó intézet által kiállítandó számlákat és egyáltalában a szükséges okmányokat a társaság helyett és ennek nevében czéggjegyzésükkel alapszabályszerűleg ellátva kiállítsák és aláírják, a leszámítolási összeget felvegyék, arról a leszámítoló intézetrel, vagy czéggel a leszámítolást megejthessék és a felvett összeget jogérvényesen nyugtathassák

Az alapszabályszerűleg kiállítandó, a leszámítolási ügyletet tartalmazó kötelezvény, vagy engedmény a jóváhagyási radékkal leendő ellátás végett az igazgatóság által a kereskedelemügyi m. kir. miniszter ur ó nagyméltóságának felterjesztendő.

X. Gömör- és Kishontvármegyének 1891. október 26-án tartott bizottsági közgyűlésén 18577. szám alatt megállapított évi 3000 frt hozzájárulási leszámítolási czéljából ugyancsak meghatalmaztatik a megválasztott igazgatóság miszerint az említett hozzájárulási összeget leszámíthatassa, a leszámítolási feltételeit megállapíthatassa, ez iránt szerződést kössön, a hozzájárulási összeget átruházassa és a leszámítolási összeget felvehesse.

A leszámítolási ügyletnek a részvénytársaság nevében leendő keresztülvitelével Kubinyi Géza és dr. Mandel Pál igazgatósági tagok megbizatnak, ugyanök felhatalmaztatván arra, hogy a kötelezvényt, esetleg engedményt, a kölcsönt nyújtó által kiállítandó számlákat és egyáltalában a szükséges okmányokat a társaság helyett és ennek nevében czéggjegyzésükkel alapszabályszerűleg ellátva kiállítsák és aláírják, a leszámítolási összeget felvegyék és azt jogérvényesen nyugtathassák, végre a leszámítoló intézetrel, czéggel, vagy hatósággal a leszámítolást is megejthessék.

Az alapszabályszerűleg kiállítandó, a leszámítolási ügyletet tartalmazó kötelezvény, vagy engedmény az igazgatóság által az illetékes hatóságokhoz felterjesztendő.

Ezután a tárgysorozat kimerítettvén, a közgyűlés, miután elnökül Kubinyi Gézának közreműködéséért köszönetet és a vasut létesítése körül kifejtett hazafias fáradozásaiért elismerését kifejezte, élénk éljenzés közt berekesztetett.

Kamarai gyűlés.

A miskolczi kereskedelmi és iparkamara folyó hó 14-én tartotta február havi rendes ülését Radvány István kir. tanácsos elnöklete alatt. A gyűlésen a tagok igen nagy számban voltak jelen. Az ülés tárgyai közül kiemeljük, hogy ugy Baross szobrára a kamara 1200 frtot gyűjtött, de a külevő gyűjtőivel együtt 2000 frtnyi összeg remélhető; maga a kamara ezuttal 200 frtot szavazott meg. Városunkban fővárosi mintára iparosok számára felolvasások fognak tartatni, mely czélből a kamara tanácskománnyal tartott bizottságot küldött ki. Kiirat, a 300 frtnyi utazási ösztöndíjra a pályázat, melyre az idén iparos ifjak pályázhatnak. Tudomásul vették a keresk. miniszternek a miskolczi keresk. kamara véleményezése folytán kiadott rendeleteit, hogy a szaladalom tulajdonosok az állami czimert nem használhatják s hogy a postamesterek kamarai illeték alól mentesek.

Hozzájárul a kamara ahhoz, hogy a j k

iparnál a munka vasárnap este 10 órakor vehesse kezdetét. — Egy kamarai tag indítványát, hogy az iparhatósági megbízottak kiküldetését napidíjakat is számíthassanak fel a kamara nem fogadta el. — Egy a g y a g i p a r i s z a k i s k o l á n a k Miskolcon való felállítására a miniszter hajlandó lévén, felhatalmaztatik az elnökség a vonatkozó tárgyalásokra. — A kamara 1893. évi költségvetése 8060 forint és 200 forint rendkívüli kiadással jóváhagyatott, az illetékkulcs pedig 4%-ban állapított meg a miniszter által. A megyei ipartanácsok megalakítottak, a közvári kamara átirata, hogy az országos kiállítási bizottságban a vidéki bizottságok küldöttai is részt vegyenek, tulomán vétetett A kamara feliratot intéz, hogy Miskolcon új pályaudvar létesítsék, de addig is a gömöri pályaudvaron fenfőgő bajokon sürgősen segítsék. — H e r e z Zsigmond beltag azon indítvány, hogy mondja ki a kamara, miszerint a külföldi szén viteldijának leszállítása a hazai szénbányászat alapját támadni meg, sőt a belföldi szénipar érdekében az áll, hogy a viteldijkedvezmények fokoztassanak, kerül tárgyalás alá. A részletes szóbeli indokolással benyújtott indítványt a kamara többek felszólalása után elfogadja s ily irányban felir a miniszterhez.

Egy fontos pályázat.

A miskolci kereskedelmi és iparkamara a kereskedelmügyi m. kir. miniszter ur által fiatal, törekvő, kedőleg képesített iparos ifjak részére szakismeretük gyarapítása céljából alapított 500 (háromszáz) forint utazási ösztöndíj elnyerésére pályázatot hirdet.

Felhívatnak emélfogva a pályázni kívínók, hogy a kereskedelmügyi m. kir. miniszter urhoz címzendő kérvényüket f. évi február hó végéig a miskolci kereskedelmi és iparkamarához okvetlenül terjesszék be.

Az utitervet a pályázó maga határozza meg, s ugy ez, mint azon iparág, melyre folyamodo magát kiképeztetni óhajtja, a kérvényben tüzetesen kifejtendő.

Folyamodók lakhelyüket, családi viszonyukat, erkölcsi magaviseletüket, végzett tanulmányaikat, eddigi foglalkozásukat, valamint nyelvismereteiket okmányokkal kötelesek igazolni.

A tett tanulmánytról az ösztöndíjat nyert ifju a kamara után a kereskedelmügyi miniszter urhoz jelentést tartozik tenni.

Miskolcz, 1893. február 12-én.

Kereskedelmi és iparkamara.

Vegyes hírek.

— **Aranyiakada!om.** Ritka és megható ünnepegy folyt le folyó február hó 2-án Felső-Sajón. Id. Langhoffer Sámuel ottani birtokos és neje, született Varga Borbála e napon töltötték be házasságuk ötvenedik évfordulóját. A gyermek és rokonai szerzet farlangos módját eszélé ki a megünnepeletésnek. Legnagyobb titokban folytak az ünnepély előkészületei, úgy, hogy a félszázados házaspárnak leghalványabb sejtelméi sem voltak az őket érendő meglepetésekről. Tíz százon röpült a faluba az egymásnak találkat adott rokonsereg s lakodalmi menetté idomulva, elől a nisznagyi bottal, vonult az ünnepelek lakása felé. Az ablakok alá érve s az öreg ur kelvencze, régi dalait hangoztatva, következett egy jelenet, mely eltörülhetetlenül bevésődött a jelenlévők szívébe. Előállott Dendely Sámuel, Felső-Sajó ifju lélkése s megható szökeklatban adott halát a gondviselőnek azon ritka kegyért, hogy e napot egészszégen, boldogsághan megörönik engelte, kérve Isten áldását a félszázados frigyére. Ott állott a két öreg halaványan a meglepetéstől, reszkető ajkakkal, záporoknyekkel, egyszerű, mindennapi öltözetükben az ünneplők seregei között. Ott állottak ok, jelképezvén egy félszázad érényeit, élő oszlopaiként a legboldogabb frigyes-társi életnek, követendő példaként az ifjabb nemzedéknek. A jelenlévők egyike sem fojtathat el könnyeit. A meghatótságszülte könyeket csakhamar letörülte az ügyes titokzatossággal rendezett lakoma, az arcokra vidámságot lehelt a feszelen tánc s azok a régi, régi, félig elfelejtett, jó magyar nóták. S a két jó öreg előtt föltűnt egy pillanatra a rég elfolyt ifjuság, a távoli múlt. Isten áldása rajtuk! Az ünnepelek gyermekei közül jelen voltak: Ifj. Gömör Györgyné, szül. Langhoffer Róza, ifj. Langhoffer Samu, Markóné Langhoffer Boriska, Langhoffer József családjaikkal és Langhoffer János, továbbá nagy számmal unokák, sógorok és rokonok. H. J.

— **Vettük Jolsváról** a következő hivatalos helyigazítást: Tekintetes Szerkesztő ur! A „Gömör“ című hetilap 6. számában „Hírek“ rovata

alatt a „Megörült állomásfőnök“ cím alatt egy téves értesítést olvasva, kötelelességemnek tartom ez egyben felvilágosítással szolgálni; ugyanis Kelemen János vasúti állomásfőnök nem esends örök, hanem Jolsva város rendőrsége által lett, nem koresmában, de Kröll Károly a város tulajdonát képező és a várostól mintegy negyed órányira fekvő melegvízi malom bérőjénél le tartóztatva és továbbított végett a nagyrözei rendőrkapitányi hivatalhoz átkisértette. Jolsván, 1893. február 8-án Piacsek rkapitány.

— **Táncmulatság.** Balogon, e hó 12-én szépen sikerült táncmulatságot rendezett a fiataiság, a kath. iskola javára. A csinosan feldíszített teremben Ferkó zeneje mellett reggelig ropta a táncot a résztvevő, elég nagyszámu közönség.

— **Különös guszttus.** Hosszszón történt meg a mult szombaton, hogy Hriesko János odavaló lakos kedélyesen mulatott hasonszörű cimboráival a falu koresmájában. Nagyban járta az édes „élet e ixier“ a bunda-pálinka, s vállalkozóvá tette hősiüket. Odahoztak egy jól kifejldött fenyőmadarat s guszttusa támadt rá. Fogadott egyik pájtásival 2 frtba, hogy ő megeszi az ártatlant úgy, a hogy van nyersen. S csakugyan, a szarnyitólait eldobva, az egésztest tollastól, körmöstől, csőröstől a legjobb étvágygyal bekebelezte s utónna még szivesebben itta a szívvidámitót. Egyébíránt semmi baja nem történt.

— **Az a pálinka** Kalocsai Lejzi felső-pokorágyi ezigény e hó 13-án „telt fővel“ (a mit a fokmérő meg a . . . fész is bizonyít) ugy látszik nem találván alkalmas éjji szállást, a hol megpihenhessen Korom sötétben indult el Rimaszombathól Felsőpokorágy felé. Ruhájának (ha annak nevezhető) bizonytsága szerint négykézláb vala megteendő az utat. Jó darabot hagyott már hátra, midőn szemei valami hivatóg, barátságos fénynek, valami koresma megvilágított ablakainak megcsillanását leste: az egy helyett egyszer csak számos fénypont villant meg szemé előtt, ugy gondolván ezélt ért, s nyugodtan álomba szenderült, . . . a pocsolýába. A szerencés véletlennek köszönhető, hogy életét nem hagyta ott, egy megvadult ló rugásától. A pálinka ez egyszer nem követeli áldozatot.

— **Megölte a testvérét** Gyuris István és János antalfai lakosok f. hó 13-án délután sógoruknál pálinkáztak és mintegy két liter pálinkát fogyasztottak el. A pálinkától megittasodva Gyuris István a szoba közepén tinczolt, mit látva Gyuris Jánosnak a felesége, azt mondta férjének, hogy látod-e mily szépen mulat a testvér. Erre Gyuris János felkelt, testvéréhez ment nyakát átkarolta s egy párszor tréfából kezével fejére a ütött. Gyuris István ekkor az asztalról egy kést kapott fel és azt testvérenek oldalába döfte, mire ez összeesett és rövid idő múlva meghalt. Gyuris István tettét látva elszaladt és fejjelentette magát a községi bírónál. A nulla boncolást Vozáry György kir. tszéki vbíró f. hó 15-én eszközöztette a tettes pedig a helybeli fogházba kísértetett.

— **Jó fiú** Tlucsak Mátyás pohorellai illetőségű szénegető fiával együtt Várgedén tartózkodik. F. hó 12-én valami felett összeszólalkozott Tlucsak Györggyel s ez mintegy 20 kilós vas rudat dobott apja felé, s ha ez félre nem ugrik bizton agyonüti. Az apa fia ellen a törvénynd keresett menedéket.

Törvénykezés.

A báró urnál gyomlálni jó, de nem mindig, különösen ha a gyomlálást követő áldomás ivás egyszerre az ember fejébe száll. Az áldomás ivás pedig olyan, hogy az kikerülhetetlen, mert a buzát másképen elnyomná megint a gyom, ha a végző elmaradna. A pálinka egyedi tulajdonságánál fogva pedig olyan, ha megízeltte az ember kívánatossá teszi magát. A felhajtott porciózós üvegek mennyisége azután oly elhatározásokra készíti az ember fiát a mit máskor különben kötelelességszerűleg nem tenne pl. hogy a mostoha apja védelmére keljen. A májusi buza gyomlálásról végző után Dovala Andris haza térve hallja mostohájától, hogy Zajacz János bácsi nem valami szívélyes fogadatasban részesítette őt, bár 100 kemény forintokat adott neki tartozása fejében. Már ilyen alkalommal, ha a személy iránti tisztelet nem bir eléggé hatni, legalább a jövő iránti tekintetet kellett volna méltányolnia, s nem fojtogatás alakjában köszönni meg az elhozott tartozást, így tanulta ezt valamikor Dovala Andris az iskolában s azt hitte másoknak is ily véleményben kell lenniök a felfogást illetőleg. Elhatározta, hogy erre némi felvilágosítást kér Zajacz urtól, csakhogy elfelejtette hogy ketten mennek, ő és pálinka, hamarjában harmadik társat is kerített magához, egy fejszét. Az ajtót csukva találta, gondolván ha be nem mehet, legalább itt hagyja látogató jegyét és a fejszét egypárszor a kapuba vagdalta s mivel az nem engedett s fehér sze-

mély levén a háznál május-fával fog kedveskedni s az utcára nyíló két ablakba rozmaring helyett az ablaktábla és ráma roncsait hagyta hátra. Zajacz János azonban sem a vizit-kártyával, sem a május-fával nem volt meglegedve, hanem ugy látta, hogy ez kedveskedésnek sok lett, a kir. törvényszéknél próbálkozott, ha vajjon nem lehetne-e ugy kicsinálni a dolgot, hogy ezért a nagy megtiszteltetéséért a hiányzó ablakokhoz felhasználta ablaktáblák és rámkákat nem neki, hanem Dovala Andrisnak kelljen fizetnie. A törvényszék bizony azt határozta, hogy Dovala Andris fizesse az ablakot, de még fizetésen kívül vagy 2 hónapig bent is tartja a városban, hogy azután ujult erővel meghessen gyomlálni a falura, hogy itt jobban megmunkálja, hogy ne csak kivételes alkal akkor, hanem kötelelességszerűleg keljen a mostoha apja védelmére.

Hirdetmény.

Az 1892-ik évben Budapesten megtartott nemzetközi baromfi-kiállításon állami bronz- és egyleti aranyéremmel díjazott ugyszintén több megyei gazdasági egyelet által rendezett ugyanily irányu kiállításon legmagasabb kitüntetésben részesült fajbaromfiaktól származott tojások márczius 30-ától szállítatnak.

Kendermagos „Phymouth roks“ tyuk fajból tojások, nagyság szerint válogatva:

I-ső osztályu darabja . . . 50 kr.

II-dik „ „ „ 30 kr.

Peking kacsák után darabja 40 kr.

A tojások ára helyben értetik és azok fajtisztaságáért, ugymint jószágáért szavatoltatik, szállítás utánvét mellett eszközöltetik.

Megrendeléseket elfogad Hermann Yilma Feleden.

109/93. sz.

Hirdetmény.

A nagy mélt. kereskedelemügyi m. kir. minisztérium az 1893. évi január hó 27-én kelt 87935/92. számu rendeletével a Fűrész-Poprádi mthatosági közút 1893. évi fentartásához szükséges fedanyag szállítását 4746 forint 50 kr. összeg erejéig engedélyezte.

A fentemlített fedanyag szállítás foganatosításának biztosítása céljából az 1893. évi február hó 28. napjának dél előtti 10 órájára a gömörvármegyey m. kir. államépítészeti hivatal helyiségeiben tartandó zárt ajánlati versenytárgyalás hirdettetik.

A versenyezni ohajtók felhívatnak, hogy a fentebbi fedanyag szállítás végrehajtásának elvállalására vonatkozó, az engedélyezett költség után számítandó s a feltételekben előirt 15%-nyi bánatpénzzel ellátott zárt irásos ajánlatokat és felosztási kimutatásokat a kitűzött nap dél előtt 10 órájáig a nevezett hivatalhoz annyal inkább igyekezzenek beadni, mivel a későbben érkezettek figyelembe nem fognak vétetni.

A szóban forgó fedanyag szállítására vonatkozó felosztási kimutatás és kőminták, részletes feltételek a szerződési, ajánlati és felosztási kimutatási minták a nevezett m. kir. államépítészeti hivatalnál a rendes hivatalos órákban naponként megtekinthetők. Megjegyeztetik, hogy az ajánlatok mellékletét képező felosztási kimutatásokban az ajánlott egységárok a kimutatás 10. rovatában arabs számokkal és a 12. rovatban betűkkel világosan kiirandók.

Rimaszombat, 1893. február 7.

Kir. államépítészeti hivatal.

Kir. főmérnök helyett:

Volkó Mátyás, kir. mérnök.

Eladó takarmány.

Nagyobb mennyiségű igen jó

R É T I S Z É N A

eladó, a vevők értekezhetnek HANVAY JÓZSEFFEL CSIZBEN.